

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
BEHAVIORAL SCIENCE RESEARCH INSTITUTE

อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ*

ประวัติความเป็นมา

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มีพัฒนาการมาจากสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ซึ่งจัดตั้งขึ้นด้วยหลักการและเหตุผลที่ว่า การที่ประเทศต่างๆ จัดการศึกษาโดยดูแบบอย่างจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังเช่นประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกาแล้วประสบความสำเร็จล้มเหลว เนื่องจากไม่เข้าใจว่าการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของกลุ่มชนในสังคมนั้น การนำทฤษฎีหลักการและวิธีการที่พัฒนาขึ้นและใช้ได้ผลจากสังคมหนึ่งไปใช้ในอีกสังคมหนึ่งจึงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม วิธีที่เหมาะสมกว่าคือ การอาศัยข้อมูลที่ศึกษาจากรากฐานในสังคมนั่นเอง ในเรื่องการศึกษาชั้น จุดสำคัญคือเรื่อง

*ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ปรับปรุงจากบทความในวารสารพฤติกรรมศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 2537 หน้า 99 - 107

ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม เนื่องจากพ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่จะปรับปรุงการศึกษาในสังคมใดให้ดีขึ้น จึงต้องเริ่มจากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและพัฒนาการของเด็กในสังคมนั้นโดยเฉพาะ โดยอาศัยหลักการทางจิตวิทยาการศึกษาเป็นแนวทางในการทดลองค้นคว้า

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวแล้ว องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization -- UNESCO) จึงมีความประสงค์จะตั้งศูนย์กลางการค้นคว้าวิจัยและฝึกฝนในเรื่องจิตวิทยาการศึกษา (Research and Training Center in Educational Psychology) ขึ้นในประเทศแถบเอเชีย และในที่สุดก็ได้ตกลงเลือกสถานที่ในกรุงเทพฯ ด้วยความสามารถในการชี้แจงของ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาลไทยได้เห็นชอบด้วย (คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2496) โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ และสถานที่ตั้งคือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ถนนประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบัน) ในที่สุดตกลงใช้ชื่อเป็นทางการว่า "สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก" (International Institute for Child Study) นับว่าเป็นสถาบันในลักษณะนี้เป็นแห่งแรกในโลก

วัตถุประสงค์ในการตั้งสถาบันมีดังต่อไปนี้

1. ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการของเด็ก เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาในประเทศที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศตะวันตก ซึ่งเป็นเจ้าของทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาและเป็นแนวทางในการดัดแปลงแก้ไขทฤษฎีก่อนที่จะนำมาใช้
 2. ทำการฝึกหัดเจ้าหน้าที่การศึกษาเกี่ยวกับวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology) และให้รู้จักทำการวิจัย
 3. จัดบริการทางจิตวิทยาให้แก่โรงเรียน ซึ่งจะเป็นลักษณะของการทำวิจัยไปในเวลาเดียวกัน เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจปัญหาในท้องถิ่น อันจำเป็นต่อการแก้ปัญหาของโรงเรียนให้ถูกต้องเหมาะสม และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการให้บริการแก่โรงเรียนอื่นๆ ด้วย
 4. ฝึกหัดหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่การศึกษาจากประเทศอื่นๆ และในแถบเอเชีย อาทิเช่น แคนาดา อังกฤษ เยอรมนีตะวันตก สวีเดน เดนมาร์ก อิตาลี ออสเตรเลีย อินเดีย ปากีสถาน อินโดนีเซีย ซิลอน มาเลเซีย สิงคโปร์ และญี่ปุ่น เพื่อให้สามารถกลับไปตั้งศูนย์ชนิดนี้ได้ในประเทศของตน
- สำหรับการปฏิบัติในเรื่องการวิจัยค้นคว้านี้ สถาบันฯ มีความร่วมมือกับ

วิทยาลัยวิชาการศึกษา เพื่อการสอนและการฝึกอบรมในชั้นต่อจากปริญญาตรี โดยให้นักศึกษาที่เข้ารับการสอนและฝึกอบรมได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าวิจัยตามแนวทางที่ได้รับการอบรม และกลับไปเป็นผู้นำการวิจัยในท้องถิ่นหรือประเทศของตน

ในปี พ.ศ. 2496 ได้มีการส่งข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการจากประเทศไทย จำนวน 6 คน ไปศึกษาจิตวิทยาพัฒนาการและระเบียบวิธีวิจัย และงานด้านพัฒนาการเด็กที่มหาวิทยาลัยโตรอนโต ประเทศแคนาดา เป็นเวลา 1 ปี ภายใต้การดูแลของ Professor Dr. William Line ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนั้น ศาสตราจารย์ท่านนี้เป็นที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญของ UNESCO และได้รับมอบหมายให้จัดตั้งศูนย์นี้ขึ้น กำหนดเปิดทำการของสถาบันนี้ ประมาณวันที่ 1 ตุลาคม 2497

Professor Dr. William Line ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรกของสถาบันฯ ในปี พ.ศ. 2497 (เป็นขั้นเตรียมการ) ผู้อำนวยการคนที่ 2 คือ Professor Dr. Ernest E. Boesch จากสถาบันจิตวิทยา มหาวิทยาลัยแห่งซาร์ ประเทศเยอรมนี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการในช่วงปี พ.ศ. 2498-2502 ผู้อำนวยการคนที่ 3 คือ Professor Dr. Hugh Philp จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม็คควอรี ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งดำรงตำแหน่งระหว่างปี พ.ศ. 2503-2506

ในปี พ.ศ. 2506 UNESCO ได้ถอนตัวออกจากโครงการความร่วมมือ สถาบันฯ กลายเป็นหน่วยงานของรัฐบาลไทย ที่ได้รับความช่วยเหลือจาก UNESCO ความมุ่งหมายหลักของงานในสถาบันฯ ยังคงเดิม แต่ลดบทบาทในการฝึกอบรมนักวิจัยจากต่างประเทศลง พร้อมกันนั้นก็เน้นการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กไทยโดยเฉพาะมากขึ้น ชื่อภาษาอังกฤษของสถาบันฯ เปลี่ยนเป็น Bangkok Institute for Child Study ส่วนชื่อภาษาไทยยังใช้เหมือนเดิม

หลังจากนั้นเป็นต้นมา สถาบันฯ จึงบริหารโดยผู้อำนวยการคนไทย ผู้อำนวยการไทยคนแรกคือ ศาสตราจารย์ ดร.ละม้ายมาศ ศรีทนต์ ดำรงตำแหน่งในช่วงปี พ.ศ. 2507-2512 ต่อจากนั้น ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต ดำรงตำแหน่งทั้งรักษาการและเป็นผู้อำนวยการ ในช่วงปี พ.ศ. 2512-2526 และ 2531-2534 ท่านเป็นผู้อำนวยการที่ยาวนานที่สุดถึง 18 ปี และอาจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจวบจันทึก เป็นผู้อำนวยการในช่วงปี พ.ศ. 2527-2531 และผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ (พ.ศ. 2535-ปัจจุบัน)

ในปี พ.ศ. 2515 สถาบันฯ มาอยู่ในสังกัดวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร วันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย โดยได้รับพระราชทานชื่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันฯ จึงสังกัดมหาวิทยาลัยแห่งนี้ โดยมีฐานะเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัยและเปลี่ยน

ชื่อเป็น “สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์” (Behavioral Science Research Institute) ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะขยายขอบข่ายของการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขึ้น

รูปแบบการบริหารงานของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ปัจจุบัน

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มีฐานะเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัย มีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน และมีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย มีคณะกรรมการประจำสถาบันฯ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายของสถาบันฯ และพิจารณาให้ความเห็นชอบงานสำคัญของสถาบันฯ ก่อนที่จะเสนอมหาวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการของสถาบันฯ แบ่งงานออกเป็น 4 งานคือ งานบริหารและธุรการ งานคลังและพัสดุ งานนโยบายและแผน และงานบริการการศึกษา

สถาบันฯ ประกอบด้วยสำนักเลขานุการและฝ่ายอีก 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายวิจัยและบริการทางวิชาการ และฝ่ายหลักสูตรและการสอน ในแต่ละฝ่ายบริหารในรูปของคณะกรรมการ

ภาระหน้าที่ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก และสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

งานของสถาบันฯ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1. งานวิจัย 2. งานหลักสูตรและการสอน และ 3. งานบริการวิชาการ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. งานวิจัย ดังได้กล่าวแล้วว่า สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก เพื่อจะได้จัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในสังคม โดยมุ่งจะแก้ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดจากการนำเอาทฤษฎีและหลักการที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าในวัฒนธรรมหนึ่งมาใช้กับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ปัญหาที่วิจัยเป็นปัญหาที่พบบ่อยในโรงเรียน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ระเบียบวินัยในโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ยังศึกษาปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็ก (พัฒนาการทางกายและบุคลิกภาพ ผลการเรียนรู้และสติปัญญา) ครอบครัวยุวเด็ก (ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู) และสังคม (อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็ก) ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษามาจากสาขาวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา และการศึกษา

ปัจจุบัน งานวิจัยของสถาบันฯ ขยายกว้างจากการมุ่งศึกษาเกี่ยวกับเด็กไปศึกษาบุคคลวัยอื่นๆ ด้วย ยังคงอาศัยทฤษฎีจากหลายสาขา คือ สาขาวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยาและการศึกษา และสังคมศาสตร์สาขาอื่นๆ อีก เช่น รัฐศาสตร์ ซึ่งทุกสาขาที่กล่าวแล้วเป็นแนวทางของพฤติกรรมศาสตร์ ประเด็นปัญหาการวิจัยก็ขยายวงกว้างออกไปจากศูนย์กลางที่เคยเป็นปัญหาการเรียนของเด็ก มาเป็นประเด็นปัญหาที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจ อธิบาย ทำนาย และพัฒนาพฤติกรรม-ของบุคคลและสังคมได้ความมุ่งหมายหลักของงานวิจัยปัจจุบัน คือ เพื่อผลในการพัฒนาบุคคลและสังคม หัวเรื่องใหญ่ๆ ของงานวิจัยมี การอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก จริยธรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกรเรียนรู้ สุขภาพจิต ทัศนคติ ศาสนาและการถ่ายทอดทางศาสนา การถ่ายทอดทางการเมือง ค่านิยม (รายชื่องานวิจัยของสถาบันฯ ซึ่งพิมพ์เสร็จแล้ว รวม 64 เรื่อง ปรากฏท้ายเรื่องนี้)

ระเบียบวิธีการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีทั้งวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ แต่มีแนวโน้มว่าในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2517 มีการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าในช่วงหลัง ส่วนวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนั้นมีทั้งที่เป็นการศึกษาเชิงทดลองและการวิจัยเชิงสำรวจ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มในการใช้สหวิทยาการในงานวิจัยและรวมทีมจากหลายหน่วยงานมากขึ้น

คุณภาพของผลงานวิจัยจากสถาบันฯอยู่ในระดับสูง เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง จากหลักฐานที่ผ่านมา สถาบันฯ มีงานวิจัยที่ได้รับรางวัลงานวิจัยดีเด่น จากสภาวิจัยแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2517 (โครงการวิจัยพฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคม) พ.ศ. 2518 ได้รับรางวัลชมเชย (โครงการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กไทยในระดับชั้นต่างๆ) ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 งานวิจัยของสถาบันฯ เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย โดยใช้วิธีวิเคราะห์เมต้า ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น และเรื่องการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยโมเดลโลจิสติก ได้รับรางวัลชมเชย จากที่ประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ครั้งที่ 8) นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2538 งานวิจัยเรื่องลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของนิสิตหลายฉบับได้รับรางวัลด้วย

2. งานหลักสูตรและการสอน ปี พ.ศ. 2499 เป็นปีแรกที่สถาบันฯ ร่วมมือกับวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรเปิดสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อผลิตบุคลากรสำหรับสถาบันฯเอง และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กและวิธีการวิจัยให้กับครูอาจารย์ โดยเฉพาะในกระทรวงศึกษาธิการ ในตอนเริ่มต้น นอกจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาแล้ว สถาบันฯ ยังได้รับความร่วมมือในการสอนจากหน่วยงานอื่นด้วย เช่น ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

สาขาวิชาที่สถาบันฯเคยเปิดสอนในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต โดยร่วมมือกับวิทยาลัยวิชาการศึกษาคือ จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาสังคม ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงเกิดภาควิชาจิตวิทยาขึ้นในคณะมนุษยศาสตร์ และมีการนำหลักสูตรจิตวิทยาของสถาบันฯ ไปทำการสอนที่ภาควิชาจิตวิทยา

ด้วยเล็งเห็นความจำเป็นในการมีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันฯ ดังที่เคยตระหนักกันมาตั้งแต่ต้น สถาบันฯจึงได้พัฒนาหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต (วท.ม.) และดุขฎิบัณฑิต (วท.ด.) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ขึ้น ผู้ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรคือ ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน แต่ในระยะแรกได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะระดับมหาบัณฑิตก่อน สถาบันฯ จึงเปิดสอนหลักสูตรนี้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2534 รวม 8 รุ่น และงดรับในปี 2535 เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุขฎิบัณฑิต (ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติหลักสูตรดุขฎิบัณฑิตแล้ว ในปี พ.ศ. 2533) ให้เป็นหลักสูตร

ต่อเนื่อง และได้เริ่มเปิดรับ รุ่น 9 ในปีการศึกษา 2536 นิสิตรุ่น 9 นี้เป็นนิสิตในหลักสูตรต่อเนื่องและสามารถเรียนต่อปริญญาเอกได้ถ้ามีคุณสมบัติครบตามที่กำหนดไว้ ในปีการศึกษา 2537 สถาบันฯรับผู้ที่จบวุฒิปริญญาโทเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก จำนวน 10 คน และรับนิสิตภายในของสถาบันฯ 2 คน ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกด้วย รวมมีนิสิตในระดับปริญญาเอก จำนวน 12 คน ด้วยความต่อเนื่องของหลักสูตรนี้ สถาบันฯ จึงเปิดรับผู้สมัคร 2 ปี เว้น 1 ปี นั่นคือได้เปิดรับครั้งที่สอง ในปีการศึกษา 2539 และ 2540 ขณะนี้มีนิสิตระดับปริญญาเอก 2 รุ่น จำนวน 24 คน

นอกจากการสอนในหลักสูตรของสถาบันฯเองแล้ว อาจารย์ในสถาบันฯยังมีภาระงานสอนในหลักสูตรอื่นๆ ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก อีกด้วย

3. งานบริการวิชาการ ภาระงานด้านนี้มีระบุไว้ในวัตถุประสงค์ข้อ 3 ของการเริ่มก่อตั้งสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก แต่ในขณะนั้นเป็นการบริการในโรงเรียน เพื่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และปัญหาสังคมในโรงเรียน โดยอาศัยผลงานวิจัยที่ทำในห้องถ้ำ

ต่อมาสถาบันฯได้ขยายบริการวิชาการออกสู่สังคมในวงกว้างยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น โครงการเสริมสร้างชุมชนพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลในชุมชนบางแห่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ โครงการวิจัยสัญจร ซึ่งมีการจัดอบรมความรู้ และให้คำแนะนำการวิจัยให้กับครูอาจารย์ในโรงเรียนต่างๆ โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนนั้นๆ โครงการที่สถาบันฯเพิ่งเปิดให้บริการใน ปี พ.ศ. 2537 นี้คือ โครงการบริการปรึกษาการวิจัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อบริการปรึกษาการวิจัย สำหรับอาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยที่เริ่มทำวิจัย และขยายไปถึงนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาด้วย ทั้งนี้เพื่อรับกับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะให้อาจารย์ทำวิจัยให้มากขึ้น ปัจจุบัน สามารถขอคำปรึกษาทางInternet ได้โดยใช้ที่อยู่ดังนี้ bsri.res@psm.swu.ac.th นอกจากนี้ ยังจัดทำวารสารพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งฉบับปฐมฤกษ์เป็นการเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 39 ปีของสถาบันฯ ในเดือนสิงหาคม 2537

ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง สถาบันฯ ได้ทำกิจกรรมบริการวิชาการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการจัดอบรมระยะสั้นและการฝึกฝนนักวิจัยที่ส่งมาจากต่างประเทศ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในแนวทางของสถาบันฯ และสามารถกลับไปเป็นผู้นำจัดตั้งสถาบันฯเช่นนี้ได้ ในประเทศของตนเอง ปัจจุบันสถาบันฯ มีโครงการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในภาคฤดูร้อนสำหรับครูอาจารย์และผู้สนใจทั่วไปที่มีความตั้งใจจะทำวิจัย หรือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านการวิจัยอันจำเป็นสำหรับนักวิชา

การในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมีโครงการอบรมครูจริยธรรมซึ่งเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2539

สถาบันฯมีห้องสมุดซึ่งก่อตั้งขึ้นมาพร้อมกับสถาบันระหว่างชาติ ซึ่งมีหนังสือเกี่ยวกับ จิตวิทยา สังคมวิทยา ระเบียบวิธีการวิจัย นอกจากนี้ยังมีวารสารและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเคยเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญสำหรับการทำวิจัย และสำหรับการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว แต่ปัจจุบันได้ลดบทบาทลง เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายรวมงบประมาณไว้ที่หอสมุดกลาง

ในปี พ.ศ. 2539 สถาบันฯ ได้เริ่มโครงการรวบรวมเครื่องมือวัดทางพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Assessment Library) เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าสำหรับการวิจัย

ผลงานที่เด่นเป็นพิเศษของการบริการวิชาการ ที่สถาบันฯได้จัดทำมาแล้วคือ การเป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดประชุมนานาชาติ เรื่องพัฒนาการเด็กและบุคคลวัยรุ่น (Asian Workshop on Child and Adolescent Development) ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2525 และครั้งที่ 6 ในปี พ.ศ. 2532 ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือจาก ISSBD (International Society for the Study of Behavioral Development) และผลจากการจัดประชุมครั้งที่ 2 ทำให้สามารถผลิตคู่มือพัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดูเด็กในเอเชีย (Handbook of Asian Child Development and Child Rearing Practices) ซึ่งได้พิมพ์เผยแพร่ไปทั่วโลก

อนาคตของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สถาบันฯมีแผนภาระงานอนาคตที่จะยังคงภาระงานที่ทำอยู่แล้วคือ งานวิจัย งานหลักสูตรและการสอน และงานบริการวิชาการ แต่มีการปรับหรือเปลี่ยนแปลงตลอดมา เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการด้านวิชาการในสังคมและทิศทางของงาน ในสถาบันฯเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นเมื่อชาวสถาบันฯได้ประชุมปรึกษาหารือกันในปีพ.ศ. 2539 แล้วประกาศวิสัยทัศน์ร่วมกันว่า

“สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ เป็นองค์การที่มีความเป็นเลิศในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ในระดับสากล โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างองค์ความรู้และประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย และผลิตนักวิจัยที่มีความสามารถในการมองปัญหาได้หลายแง่มุม มีคุณธรรมและใฝ่รู้ พร้อมทั้งให้ความรู้ บริการและเสนอแนะทางป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม ตลอดจนร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาการ โดยใช้ระบบการทำงานเป็นทีม มีการกระจายอำนาจและส่งเสริมขวัญและกำลังใจของบุคลากร”

ทิศทางใหม่และแนวโน้มของงานต่างๆ ในอนาคตของสถาบันฯ จึงมีดังนี้

งานวิจัย สถาบันฯ จะยังคงส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยทำงาน

วิจัยที่เป็นสหวิทยาการ ปัญหาการวิจัยเน้นพฤติกรรมครอบครัว พฤติกรรมการทำงาน และพฤติกรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผน 8 นอกจากนี้ จะมีการกระตุ้นเป็นพิเศษให้ทำงานวิจัยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้น

- งานวิจัยประยุกต์ที่จะมีผลกระทบต่อนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของสังคมไทย ตัวอย่างเช่นโครงการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของคนไทย ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นเตรียมการ

- งานวิจัยข้ามวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลในวัฒนธรรมอื่นด้วย งานวิจัยเช่นนี้จะก่อให้เกิดโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างนักวิชาการของไทยกับต่างประเทศ อันจะเป็นช่องทางให้ผลงานวิจัยไปสู่ระดับสากลได้ โครงการวิจัยข้ามวัฒนธรรมที่กำลังเตรียมการคือ เรื่องแรงจูงใจในการทำงาน โดยร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยนิวแคสเซิล ประเทศออสเตรเลีย และจากมหาวิทยาลัยมาเลเซีย ซาบา ประเทศมาเลเซีย

งานหลักสูตรและการสอน หลักสูตรต่อเนื่องระดับปริญญาโท-เอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ที่สถาบันฯบริหารอยู่ มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ และเน้นความสำคัญของการถ่ายทอดทางสังคม (socialization) และในระดับปริญญาเอกเน้นการถ่ายทอดทางสังคมเกี่ยวกับการทำงาน (work socialization) แนวโน้มของหลักการในการบริหารหลักสูตรนี้คือ

- การเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนจากผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ และได้มีโอกาสไปศึกษาหรือพัฒนาวิทยานิพนธ์ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ที่มีข้อตกลงร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย ตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาเอกคือ นางสาววัลภา สบายยิ่ง ได้ทุน UMAP ไปพัฒนาวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย เป็นเวลา 4 เดือน ในปี พ.ศ. 2540

- ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ พัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องนี้ไปสู่หลักสูตรที่มีการทำวิจัยอย่างเดียว โดยไม่มีการเรียนรายวิชา (หรือหลักสูตรที่เน้นการวิจัยและมีการเรียนวิชาน้อยที่สุด) เพื่อผลิตผู้เชี่ยวชาญบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการทำวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์

งานบริการวิชาการ มีโครงการบริการวิชาการที่สถาบันฯได้ทำอยู่แล้วหลายโครงการที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อนักวิชาการและผู้ปฏิบัติการในหน่วยงานและชุมชนต่างๆ ทั้งในหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน ขณะนี้ได้มีการริเริ่มโครงการใหญ่ๆ ขึ้น และคาดว่าในอนาคต สถาบันฯ จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่อไปนี้มากขึ้น

- การเผยแพร่ผลงานวิจัยไปสู่ทั้งนักวิชาการและผู้ปฏิบัติด้วยสื่อหลายชนิด คือ เอกสาร วิทยุ โทรทัศน์ การฝึกอบรม และสื่อคอมพิวเตอร์ ขณะนี้สถาบันฯ ได้จัดทำ

homepage แล้ว โดยบรรจุไว้ในเครือข่าย Buasri ของมหาวิทยาลัย

- การทำวิจัยโดยร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และยังเน้นการเผยแพร่ผลงานของมหาวิทยาลัยด้วย

กิจกรรมทุกด้านของสถาบันฯ สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้เกิดพัฒนาการด้านวิชาการอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามสถาบันฯจะบรรลุเป้าหมายได้ต้องได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และที่สำคัญที่สุดคือความสามัคคีในหมู่คณะ ดังคำขวัญของสถาบันฯ ที่ว่า “รวมพลังวิจัย ก้าวไกลพัฒนา วิชาการเป็นเลิศ ก่อเกิดคุณธรรม”

แหล่งอ้างอิง

1. รายงานการประชุม สำนักงานศูนย์กลางคั่นคว่ำทางจิตวิทยาการศึกษา ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ วันจันทร์ที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2498 ผู้จัดบันทึกการประชุม คือ อาจารย์นิยม คำนวนมาสก ประธานที่ประชุมคือ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. บันทึกเรื่องศูนย์กลางการวิจัยคั่นคว่ำและฝึกฝนในเรื่องจิตวิทยาการศึกษา
3. บันทึกคำแถลงของอธิบดีกรมวิสามัญ (หลวงสวัสดิศาสตรพุทธิ) เรื่องศูนย์กลางคั่นคว่ำทางจิตวิทยาการศึกษา แก่ที่ประชุมคณะกรรมการแห่งชาติไทยขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2497 ณ ศาลาสันติธรรม ในโอกาสลงนามในสัญญาเรื่องศูนย์นี้
4. จดหมายของ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ถึง ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ลงวันที่ 29 มีนาคม 2497
5. ประวัติและผลงานของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ในวาระที่สถาบันฯมีอายุครบรอบ 33 ปี 25 สิงหาคม 2531 รวบรวมโดย ศ.ดร.จรรยา สุวรรณทัต และ อ.ประพันธ์ ปลัดปลอดภัย
6. ประมวลบทความฉบับพิเศษของผู้เกี่ยวข้องกับสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ในโอกาสครบรอบ 33 ปี ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 2531
7. รายชื่องานวิจัยของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
8. ประวัติและสรุปผลงานของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ตั้งแต่ 2497-2522 รวบรวมโดย ศ.ดร. จรรยา สุวรรณทัต และ ผศ.สมนึก คำอุไร
9. การสนทนาเป็นส่วนตัวกับ ศาสตราจารย์ ดร. จรรยา สุวรรณทัต ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก คำอุไร และรองศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์
10. อดีตปัจจุบันและอนาคตของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์โดยรองศาสตราจารย์

ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ วารสารพฤติกรรมศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 2537 หน้า
99-107

11. รายงานประจำปี 2539 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 2500-2540

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 1	
การพัฒนาในการใช้ถ้อยคำของเด็ก	12 ต.ค. 2502
นิยม คำนวณมาสก	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 2	
สังคมมิติ	12 ก.ค. 2503
บุญยิ่ง เจริญยิ่ง	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 3	
บทคัดย่อปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)	2504
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 4	
บทคัดย่อปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)	2505
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 5	
บทคัดย่อปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)	2508
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 6	
ความกลัวของเด็กไทย	2509
สมพร บัวทอง	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 7	
อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า	2509
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เล่มที่ 1	
จรรยา สุวรรณทัต	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 8	
ความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2509
โรงเรียนบ้านพรานเหมือน จังหวัดอุดรธานี	
และโรงเรียนอนุเม็ง จังหวัดเชียงใหม่	
บุญยิ่ง เจริญยิ่ง	

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 9	
อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า	2510
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เล่มที่ 2	
จรจรจ สุวรรณทัต และละม้ายมาศ ศรทัตต์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 10	
บทคัดย่อปริญญาานิพนธ์ พ.ศ. 2508	2511
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 11	
ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในทางการเรียนและ	2511
ระดับความมุ่งหวังกับผลการกระทำ	
สมพร บัวทอง องอาจ จิยะจันท์ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ เพ็ญแข ประจวบจันท์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 12	
อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็ก ที่หมู่บ้านพรานเหมือน	2512
ตำบลบ้านขาว อ.เมือง จังหวัดอุดรธานี และหมู่บ้านอุเม็ง ตำบลลู่หวา	
อ.สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เล่มที่ 3	
จรจรจ สุวรรณทัต	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 13	
อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็ก บ้านพรานเหมือน	2514
จังหวัดอุดรธานี และบ้านอุเม็ง จังหวัดเชียงใหม่ เล่มที่ 4	
จรจรจ สุวรรณทัต	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 14	
การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมปีที่ 4	2516
และผลการทดลองใช้แบบทดสอบ	
สมนึก คำอุไร	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 15	
พฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคม	2516
ปรีชา ธรรมมา ถาวร เกิดเกียรติพงศ์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 16	
ผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กไทยระดับชั้นต่าง ๆ	2517
จรจรจ สุวรรณทัต และ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 17	
การสูญเสียกำลังใจอันเนื่องมาจากความล้มเหลวทางการเรียนของ	2516
นักเรียนในชั้นประถมศึกษา	
นิยม คำนวนมาสก องอาจ จิยะจันท์ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์	

ความสำคัญของข้าราชการไทยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและวัฒนธรรม	2525
จรจรา สุวรรณทัต ระวิพันธ์ โสมนะพันธุ์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร วิลาสลักษณ์ ชวัลลี บุญกอบ วิสมิตรนันท์ ภัทรา สุขนทรทรัพย์ และสมนึก คำอุไร	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 28	
ค่านิยมทางประชากรของสตรีย้ายถิ่น เพ็ญแข ประจันปัจจนึก	2526
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 29	
การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาการทางร่างกาย และความพร้อมทางการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพฯ	2526
วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ งามตา วนินทานนท์ อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 30	
ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความพร้อมทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2527
อรพินทร์ ชูชม วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ อัจฉรา สุขารมณ และงามตา วนินทานนท์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 31	
การอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการทางสติปัญญาด้านเหตุผล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2527
อัจฉรา สุขารมณ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ งามตา วนินทานนท์ อรพินทร์ ชูชม	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 32	
ปัจจัยทางจิตวิทยาในเวทีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย	2528
ดวงเดือน พันธุ์นาวิณ อรพินทร์ ชูชม งามตา วนินทานนท์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 33	
ทัศนคติของปู่ย่าตายายและบิดามารดาที่มีต่อกันในเรื่อง การอบรมเลี้ยงดูเด็กและผลที่มีต่อลักษณะพฤติกรรมบางประการของเด็ก	2529
จรจรา สุวรรณทัต ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร วิลาสลักษณ์ ชวัลลี สุภาพร ลอยด์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 34	
การยึดหลักทางศาสนาในการดำเนินชีวิตของชาวชนบทไทย และแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง	2529
เพ็ญแข ประจันปัจจนึก อ้อมเดือน สดมณี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 35	
ค่านิยมของชาวชนบทไทย : ค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมระเบียบประเพณี	2529

เพ็ญแข ประจันปัจจนึก อ้อมเดือน สดมณี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 36	
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านการหยั่งลึกทางสังคม ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพฯ	2529
งามตา วรินทร์านนท์ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 37	
บทบาทของครอบครัวในการป้องกันการติดยาเสพติด ลาดทองใบ ภูอภิรมย์	2530
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 38	
การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2530
วิลาศลักษณ์ ชวีวัลลี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39	
การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ	2530
อัจฉรา สุขารมณ์ อรพินทร์ ชูชม	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 40	
การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะ ที่สำคัญของเยาวชนไทย	2529
ดวงเดือน พันธุมนาวิณ อรพินทร์ ชูชม สุภาพร ลอยด์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 41	
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท	2531
อรพินทร์ ชูชม อัจฉรา สุขารมณ์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 42	
บทบาทครูประถมศึกษาในการถ่ายทอดค่านิยมทางศาสนา อ้อมเดือน สดมณี นกเล็ก สุขถิ่นไทย	2529
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 43	
ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวกับการบวชในพุทธศาสนา ของชายไทยในภาคใต้	2533
ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และณกาจ ช่วยโต	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 44	

ความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กไทย ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการศึกษา การฝึกทักษะและการพัฒนาจิตลักษณะเพื่อการสร้างพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ จรรยา สุวรรณทัต ลาดทองใบ ภูอภิรมย์ กมล สุดประเสริฐ	2533
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 45	
การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยโมเดลโลจิสติก ผจงจิต อินทสุวรรณ	2535
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 46	2535
รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถทางการแก้ปัญหา เพ็ญแข ประจันปัจจนึก	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 47	
การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์เมต้า ดุษฎี โยเหลา	2535
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 48	
องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น อรพินทร์ ชูชม อัจฉรา สุขารมณ	2537
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 49	
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความคิดสร้างสรรค์ และพฤติกรรมกล้าแสดงออก อัจฉรา สุขารมณ อรพินทร์ ชูชม ทศนา ทองภักดี	2538
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 50	
ลักษณะทางศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา งามตา วนินทานนท์	2535
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 51	
อำนาจและทรัพยากรทางการเมือง : ศึกษากกรณีจอมพล ป.พิบูลสงคราม สุรวุฒิ ปัดไธสง	2535
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 52	
ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์)	2535

สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์	
ผจงจิต อินทสุวรรณ ประทีป จินนี ทศนา ทองภักดี อุษา ศรีจินดารัตน์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 53	
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างลักษณะทางพุทธศาสนา	2538
ลักษณะทางจิตและผลการปฏิบัติงาน ตามหน้าที่ของครูและพยาบาล	
ดุष्ฎิ โยเหลลา อภิัญญา โพธิ์ศรีทอง ปริญญา ณ วันจันทร์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 54	
การอบรมเลี้ยงดูและตัวแปรทางบุคลิกภาพบางตัว	2538
ในฐานะที่เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ	
นักเรียนประถมศึกษา การศึกษาระยะยาว	
ผจงจิต อินทสุวรรณ วิลาสลักษณ์ ชวัลลสิ ลัดดาวลสิ เกษมเนตร	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 55	
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน (ปปส.1)	2539
ผจงจิต อินทสุวรรณ วิลาสลักษณ์ ชวัลลสิ ประทีป จินนี	
สุภาพร ธนะชานันท์ อัมพรพันธ์ บัวิรัตน์ วชิราพร อัจฉริยะโกศล	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 56	
การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย	2539
จันทนา ภาคบงกช อรพินทร์ ชูชม นพวรรณ โชติบัณฑิต	
สุภาพร ธนะชานันท์ ทศนา ทองภักดี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 57	
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู	2539
ความเชื่ออำนาจภายในตน และความคิดเกี่ยวกับตน	
ของเด็กในเมืองและชนบท	
ทศนา ทองภักดี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 58	
ลักษณะทางพุทธศาสนาและจิตสังคมของครูมัธยมศึกษา	2539
ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดทางศาสนา	
อ้อมเดือน สดมณี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 59	
ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมนุร้กษน้ำของครูประถมศึกษา	2539
ในเขตกรุงเทพมหานคร	
ดุष्ฎิ โยเหลลา ประทีป จินนี	

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 60	
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัย	2539
ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ประทีป จินฉิ่ง ทักศนา ทองภักดี อุษา ศรีจินดารัตน์	
และวันเพ็ญ พิศาลพงศ์	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 61	
ผลของการเตือนตนเองต่อการรับรู้ความสามารถของตน	2539
ที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	
ประทีป จินฉิ่ง	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 62	
องค์ประกอบทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการเลือกงานของ	2540
นิสิตระดับปริญญาตรี	
อัจฉรา สุCHARมณั์ อรพินทร์ ชูชม และทักศนา ทองภักดี	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 63	
ตัวแปรบ่งชี้สาเหตุการใช้และการติดสารระเหยของเด็กและ	2540
เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดยโสธร	
ดุขฎิ โยเหลลา ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และชัยวัฒน์ วงศ์อาษา	
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 64	
การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางอาชีพของ	2540
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	
อรพินทร์ ชูชม อัจฉรา สุCHARมณั์ และทักศนา ทองภักดี	

